

[Christmas Møller.]

dringer af den amts- og sognekommunale Beskatning. Jeg har tidligere haft Lejlighed til for mit Partis Vedkommende at sige — og andre ærede Medlemmer af mit Parti har sagt det samme —, at i Virkeligheden ligger Beskatningen saavel af Indkomst som af Formue, men navnlig af fast Ejendom, ganske overordentlig rodet, idet vi har Regeringens Udligningsforslag i et Udvalg, vi har Spørgsmaalet om Overførelse af Udgifter til Staten, f. Eks. Politiets Udgifter, i et andet Udvalg, vi skal meget snart behandle Spørgsmaalet om Udligning mellem tre store Kommuner, og ogsaa Spørgsmaalet om Refusion af Udgifter ligger til Bedømmelse i et Udvalg. Naar man ikke ved, hvorledes alt det øvrige bliver, er det meget vanskeligt at stille et Ændringsforslag, thi det er klart, at Vedtagelser paa de andre Omraader kommer til at spille ind paa dette Omraade. Hvis der ikke opnaas noget Resultat i Aar, og det er der vel ikke saa forfærdelig stor Sandsynlighed for, maa der fremsættes en samlet Plan for hele Beskatningen — dermed mener jeg ikke, at Regeringen ikke har den Plan i sine forskellige Forslag, men den maa, om jeg saa maa sige, foreligge til samtidig Gennemførelse.

Vi har i Overensstemmelse med vore tidligere fremsatte Betragtninger stillet Forslag om, at Ejendomsskatterne skal nedbringes til, hvad de var i 1913—14. Dette Forslag har mange Gange været behandlet, saa jeg behøver blot at nævne det og henvise til den økonomiske Betragtning, som vi altid har anlagt med Hensyn til den Skatteprioritet, som senere er indskudt i Ejendommene. Det ærede Medlem Hr. Brorsen har i øvrigt ogsaa udtalt sig herom. Man siger nu fra Modstanderes Side: Ja, men en saadan Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter vil jo kun betyde, at man kan gøre endnu mere Gæld, og der er naturligvis ingen, der behøver at komme i Strid med mig om, at en Ejendom i en vis Forstand bliver mere værd, naar man skaber en varig Nedsættelse af den faste Ejendomsskat. Det er saa ligetil, men det er ogsaa Mening: Der maa foretages noget for at hjælpe den stærkt gældbundne Landmand, uden at der gøres Uret mod hans Kreditorer, men saa maa Staten, Kommunerne, det offentlige virkelig ogsaa gaa i Spidsen, naar der kræves Ofre af andre, saaledes som Regeringen har krævet det gennem Aarene. Jeg nægter naturligvis ikke, at Skatten i den faste Ejendom er, om jeg saa maa sige, den første Prioritet, og naar den halveres eller

gøres endnu mindre, saa bliver de andre Prioriteter sikrere og fastere, men det er jo ogsaa det, der er Meningen.

Det er det, vi ønsker, det er saadan, det skal være! Det er en Maade at hjælpe den paagældende Landmand paa, saaledes at der bliver mere Ro med Hensyn til Gældsforholdene, uden at man fratager hans Kreditorer deres vederhævede Rettigheder over for ham. Det har altid været meget fuldkommen ubegribeligt, at man ikke fra alle Sider har kunnet være med hertil, fordi det er den eneste Maade, paa hvilken man kan yde en virksom og stærk Hjælp uden at gaa andre for nær. Der er naturligvis Forskel paa det Forslag, Venstre har stillet dette Forhold vedrørende, og paa vort Forslag, men jeg tror, jeg har Lov at sige, at den er dog ikke større, end at man ogsaa paa dette Omraade vil kunne samles i Kravet om en virkelig effektiv og betydningsfuld Skattelettelse.

Vi stiller i § 17 Forslag om, at der af Staten ydes Amts- og Sognekommuner et Tilskud svarende til $\frac{5}{6}$ af den Lettelse, den faste Ejendomsskat faar. I den her omtalte Lettelse skal dog fradrages det Beløb, som Staten ved Overtagelse af hidtidige kommunale Udgifter paatager sig fremtidigt at bære. Jeg erkender, at der, saaledes som alle disse Forhold ligger, maaske teknisk kan gøres adskillige Indvendinger mod dette Forslag, men dette er den eneste Maade, paa hvilken vi, om jeg saa maa sige, paa programmatisk Vis har kunnet angive, hvorledes vor Stilling er.

Naar Forslagene om Korn og Skat er gennemført, saa har man Lov til at sige, at selv om der mangler noget, saa vil dog, som Stillingen er i Øjeblikket, et meget betydningsfuldt Skridt være taget.

Vi har ment, at det ikke var nødvendigt eller rimeligt at give indgaaende Regler for Akkordudvalg og for Bevillingsudvalg om, hvorledes Saneringslaan skal gives, hvad enten det drejer sig om, hvor stor en Del af Ejendommens Værdi Laanet maa beløbe sig til, eller paa hvilket Stade Laanet skal indstattes, om det skal være i Forhold til den saakaldte Panteværdi eller i Forhold til den samlede Værdi af Ejendomsskyld plus Besætning og Inventar, idet vi er overbevist om, at naar man har gennemført de mere almindelige Regler, vil man særdeles vel paa dette Omraade kunne overlade til Administrationen og til de paagældende Udvalg at færdigbehandle og indstille de forskellige Andragender om Hjælp, der indkommer.

Jeg tror ikke, jeg røber noget fra